

ضرورت بازگشایی دانشکده‌های پزشکی

نزدیک به نه ماه است که دانشکده‌های پزشکی در کنار همه‌ی مراکزهای آموزش عالی در سراسر کشور به تعطیل کشیده شده است.

از همان اوان وعده داده شد، نظر به اهمیت موضوع و آنکه در آموزش پزشکی روش اسلامی و غیراسلامی تفاوت چندانی ندارد، دانشکده‌های پزشکی از مهرماه ۱۳۵۹ از تعطیل درخواهند آمد و، اگر هم میسر نشد، بازگشایی آن‌ها بیش از چند ماهی به عقب نخواهد افتاد. در همین رابطه نیز، حتی پیش از پانزدهم خردادماه ۱۳۵۹، که تاریخ رسمی تعطیل اجباری دانشکده‌های پزشکی بود، سمیناری با حضور رئیس‌جمهور تشکیل گردید.

در تاریخ ۱۳۵۹/۳/۵، یکی از روزنامه‌ها از قول دبیر شورای آموزش پزشکی نوشت که، در زمان تعطیل دانشگاه‌ها برای ساختن روستاها، تربیت دانشجوی پزشکی بالینی می‌تواند ادامه یابد؛ ولی با کمال تأسف، همین برنامه‌ی اساسی نیز در بسیاری از مراکزهای آموزش عالی عملی نگردید و، اگر در جهت مصالح جامعه در جایی در این زمینه کاری انجام گرفت، از جانب وزیر فرهنگ و آموزش عالی فعلی جرم قابل تعقیب شناخته شده است. روزنامه‌ها در تاریخ ۱۳۵۹/۳/۲۴ خیر تشکیل نخستین جلسه‌ی شورای انقلاب فرهنگی را دادند، با این وعده که تا پایان سال دانشکده‌های پزشکی گشایش می‌یابند؛ ولی اکنون سخن از مهرماه ۱۳۶۰ به میان آمده و روشن نیست به راستی کی در این راه گام جدی برداشته خواهد شد.

پیامدهای زیان‌بار این ندانم‌کاری بسیار است و در درازمدت ابعاد فاجعه‌ی «کمبود پزشک» را در سطح کشور خواهد گسترد و نیاز به کمک گرفتن از خارج را افزون‌تر خواهد ساخت و ناگزیر باید از شمار بیشتری از پزشکان فیلیپینی، هندی، و پاکستانی استفاده کرد. واردات نیروی انسانی کشور را وابسته‌تر می‌نماید و خودبه‌خود استقلال را، که بزرگترین دستاورد انقلاب اسلامی ملت ایران است، به خطر خواهد انداخت.

کمتر از دو سال دیگر، بیمارستان‌های دانشکده‌های پزشکی ایران کارورز نخواهند داشت و، با توجه به اینکه بار سنگین ارائه‌ی خدمات درمانی این بیمارستان‌ها بر عهده‌ی «کارورزان» است و به‌خصوص در شب برای رفع نیازمندی‌های مردم نقش اساسی دارند، بی‌شک در آن هنگام جان بسیاری از بیماران فدای ناآگاهی و ناتوانی و یک‌بعدی‌نگری دست‌اندرکاران کنونی خواهد شد.

از هم‌اکنون به عضوهای شورای انقلاب فرهنگی و کمیته‌ی پزشکی آن هشدار داده می‌شود که گناه ایجاد وابستگی به بیگانه در حرفه‌های پزشکی و پیراپزشکی و نیز بر باد رفتن جان و لطمه خوردن سلامت کسانی که در اثر کاهش امکان‌های درمانی بیمارستان‌های دانشکده‌های پزشکی از کمک‌های لازم بی‌بهره بمانند بر عهده‌ی شماست و باید روزی در برابر ملت و انقلاب پاسخگوی زشت‌کاری خود باشید.

ثمره‌ی کار کمیته‌ی پزشکی شورای انقلاب فرهنگی و جهاد دانشگاهی تنها و تنها ترجمه‌ی پاره‌ای از کتاب‌های کلاسیک کشورهای غربی بوده. چنین کاری هرگز نیاز به تعطیل دانشکده‌های پزشکی نداشته است.

پزشکان آرمان‌خواه، که در حرکت‌های انقلابی در میان خون و آتش همه جا با مردم بپاخاسته بودند و بی‌پاکانه وظیفه‌ی ملّی خود را انجام دادند، اکنون به فرصت‌طلبانی که به یاری انحصارگران سررشته‌ی کارها را به‌دست

گرفته‌اند و می‌روند تا جدول ارزش‌های انقلاب را به نابودی کشانند اجازه‌ی آسیب‌رسانی بیش از این نخواهند داد. دانشکده‌های پزشکی باید هر چه زودتر گشوده گردد و غفلت گذشته با همه‌ی نیرو جبران شود. همه‌ی استادان و دانشجویان پزشکی به کوششی همه‌جانبه در این راه فراخوانده می‌شوند. باشد که از زیان‌های بیشتر جلوگیری به عمل آید.

شورای پزشکان حزب ملت ایران